

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 3 Pv 341/17/1103-6
EEČ: 2-10-607-2017

Bratislava III 11.08.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: útok na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: útok na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v čase okolo 18.35 h dňa 14.06.2017 v XXXXX na XXXXX ul. č. XXXXX, na XXXXX,
pri umiestňovaní do miestnosti pre predvedené osoby, fyzicky napadol príslušníka
PZ práp. XXXXX a to tak, že ho viac krát udrel zovretými päšťami oboch rúk do
oblasti tváre a zároveň mu roztrhol služobnú rovnošatu, čím týmto konaním spôsobil
poškodenému práp. XXXXX pomliaždenie spánkovej oblasti a sánky vpravo a škodu
poškodením služobnej rovnošaty vo výške 30 EUR,

Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy, so sídlom XXXXX,
XXXXX XXXXX,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok,

ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ Okresného riaditeľstva PZ XXXXX XXXXX, Odboru kriminálnej polície, uznesením zo dňa 15.06.2017 podľa ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesol obvinenie osobe XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytom XXXXX č. XXXXX, XXXXX, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V doposiaľ vykonanom vyšetrowaní bol opakovane vypočutý obvinený XXXXX, ako aj svedok-poškodený XXXXX a svedok XXXXX, boli zabezpečené viaceré relevantné listinné materiály - lekárske správy, fotodokumentácia osoby poškodeného po útoku, odpis registra trestov na obvineného, správy, posudky a hodnotenia na obvineného.

Obvinený XXXXX vo svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného dňa 26.06.2017 okrem iného uviedol, že skutku tak, ako je popísaný v uznesení o vznesení obvinenia sa dopustil a týmto by chcel ospravedlniť svoje konanie, ktoré ľutuje, v budúcnosti sa už podobného konania bude vystríhať, škodu nahradí. Počas eskorty na XXXXX mal vypité, bol pod vplyvom alkoholu, ale s hliadkou išiel dobrovoľne a spolupracoval. Na okolnosti, ktoré predchádzali napadnutiu poškodeného si nepamätá.

Svedok-poškodený XXXXX vo svojom výsluchu dňa 30.06.2017 okrem iného uviedol, že pracuje ako policajt na XXXXX. Dňa 14.06.2017 bol velený v čase od 07.00 h do 19.00 h do motohliadky do služobného obvodu XXXXX spolu s kolegom nstržm. XXXXX. V čase 18:22 h zastavili osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, EČV: XXXXX, ktoré viedol ako vodič XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX. Vodič bol stotožnený lustráciou cez operačné stredisko. Tento vodič sa dopusti trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko sa odmietol podrobiť dychovej skúške. Z daného dôvodu vodiča predviedli na Obvodné oddelenie, kde s ním mali byť vykonané ďalšie procesné úkony. Poškodený uviedol, že už pri kontakte s vodičom bolo zrejmé, že javí známky požitia alkoholu, čo bolo cítiť z jeho dychu. Už pri služobnej činnosti pri vozidle sa choval tak, že neuposlúchol výzvu hliadky, aby zostal v zornom poli kamery. Odmietol predložiť doklady na vedenie vozidla, odmietol sa podrobiť dychovej skúške, odmietol ísť s hliadkou na lekárske vyšetrenie na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi, odmietol podpísať poučenie k priestupku a tiež si odmietol zabezpečiť vozidlo. Bol vulgárny voči zasahujúcim policajtom, bol agresívny a hliadku urážal svojimi rečami. Po príchode na XXXXX kam ho hliadka chcela umiestniť do miestnosti pre predvedené osoby, začal byť znovu agresívny a následne niekoľko krát uderil poškodeného zovretými päsťami oboch rúk do oblasti hlavy, pričom poškodeného trafil do brady a spánkovej časti hlavy, tiež ho chytil za služobnú polokošeľu z prednej strany a túto úmyselne roztrhol a pokúšal sa poškodeného ďalej napádať. Výzvy, aby upustil od konania odmietal. Dva údery boli také, ktoré trafil a ostatné poškodený vykryl bolo ich ešte asi 5-6, ale týmito ho nezasiahol, nakoľko mu v tom poškodený zabránil. XXXXX využil stiesnené priestory pred miestnosťou pre

zadržané osoby a v tomto priestore poškodeného napadol. Následne spolu s kolegom použil poškodený donucovacie prostriedky a to hmaty a chvaty a následne osobe priložili putá. Žiadne ďalšie osoby sa na mieste nenachádzali a teda ani iní svedkovia nie sú. Tiež daný priestor nie je monitorovaný kamerovým systémom. Táto predvedená osoba utrpela služobným zákrokom drobné zranenia v oblasti tváre, asi od okuliarov, ktoré mala na tvári. Zo strany hliadky bola snaha zavolať predvedenej osobe sanitku prípadne ho ošetriť, čo odmietol. Nechcel žiadne ošetrenie.

Na doplňujúce otázky vyšetrovateľa poškodený uviedol, že mu bolo spôsobené pomliaždenie spánkovej oblasti a sánky vpravo pričom podstúpil lekárske ošetrenie. Na otázku vyšetrovateľa, prečo osobe neboli nasadené putá pri eskorte poškodený uviedol, že počas eskorty nekládol aktívny ani pasívny odpor a z daného dôvodu nebolo nutné osobe nasádzať putá. Jeho agresivita sa prejavila až v chodbičke smerujúcej do miestnosti pre predvedené osoby. Začal policajtov urážať a byť arogantný a agresívny. Javil známky požitia alkoholických nápojov, bol cítiť zápach alkoholu z jeho úst. Dokázal normálne komunikovať a s chôdzou nemal problém. Poškodený sa tiež vyjadril s tým, že bol oboznámený s metodickou príručkou vydanou MV SR, ktorou sú policajti povinní sa riadiť, pri služobnom zákroku proti osobe, ktorá je pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok, a teda že musí brať policajť do úvahy, že táto osoba môže byť agresívna, vzhľadom k čomu je potrebné dbať na zvýšenú opatrnosť a pri takomto type zákroku je jednou zo základných zásad zachovať bezpečnú vzdialenosť od osoby pod vplyvom alkoholu. Poškodený tiež uviedol, že miera intenzity útoku voči nemu vyplávala hlavne z toho, že tento útok bol neočakávaný a nevyprovokovaný. V prípade, že by už pri predvádzaní kládol odpor alebo by naznačoval, že môže na hliadku zaútočiť, boli by mu priložené putá. Samotné zranenia, ktoré utrpel poškodený si nevyžadovali ďalšie lekárske ošetrenie a ani práceneschopnosť. Poškodený na druhý deň nastúpil do pracovného pomeru. Taktiež uviedol, že netrvá na tom aby mu bola nahradená škoda poškodením košele.

Svedok XXXXX vo svojom výsluchu dňa 30.06.2017 okrem iného uviedol, že pracuje ako policajť na XXXXX. Dňa 14.06.2017 bol velený do motohliadky pre služobný obvod XXXXX spolu s kolegom práp. XXXXX. V čase okolo 18.16 h prenasledovali v pridelenom služobnom obvode vozidlo, ktoré sa dopúšťalo priestupku na úseku dopravy, teda konkrétne OMV zn. XXXXX, EČV: XXXXX, žltej farby. Tohto vodiča po zastavení auta na XXXXX vyzvali, aby predložil doklady na vedenie vozidla, čo však odmietol. Vodič javil príznaky požitia alkoholu a preto bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške, čo odmietol, odmietol s hliadkou komunikovať a bol voči hliadke arogantný až agresívny. Nakoľko sa vodič dopustil trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky bol obmedzený na osobnej slobode v čase o 18.25 h. Následne hliadka osobu eskortovala na XXXXX, kde odmietol podpísať akékoľvek písomnosti súvisiace zo zadržaním a riešením skutku na úseku cestnej dopravy. Táto osoba, ktorá bola stotožnená ako XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX, pri umiestňovaní do miestnosti pre predvedené osoby bol opätovne na hliadku drží, arogantný, oboch členov urážal. Následne tesne pred umiestnením do danej miestnosti veliteľa hliadky, teda kolegu práp. XXXXX, niekoľko krát udrel päťou oboch rúk do oblasti tváre a spánku. Zároveň sa s ním naťahoval a úmyselne mu roztrhol služobnú polokošeľu v hornej časti. Tiež uviedol, že kolega sa sťažoval na bolesť hlavy v oblasti sánky a bolela ho hlava. Nejaké viditeľné zranenia nevidel.

Prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto použije násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa.

Objektom trestného činu je záujem na ochrane nerušeného výkonu právomoci verejného činiteľa.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v použití násilia zo strany páchatela v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa alebo pre jeho výkon.

Na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu zákon nevyžaduje, aby použitím násilia došlo k ublíženiu na zdraví. Násilím v zmysle tohto ustanovenia je okrem iného aj konanie proti telu napadnutého, pri ktorom je použitá fyzická sila, nevyžaduje sa však, aby týmto konaním v konečnom dôsledku došlo k ublíženiu na zdraví.

Z časového hľadiska musí použitie násilia buď predchádzať výkonu právomoci, alebo k nemu môže dôjsť pri výkone právomoci.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel podľa § 15 Trestného zákona.

Podľa § 128 ods. 1 Trestného zákona, verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Na naplnenie znakov trestného činu musia byť splnené dve podmienky:

- a) musí ísť o protiprávny čin, a
- b) jeho znaky musia byť uvedené v tomto zákone.

Skutková podstata trestného činu je súhrn znakov, v ktorých sa stelesňuje všeobecný pojem trestného činu definovaný Trestným zákonom, a podľa ktorých sa protiprávny čin vyhlasuje za trestný čin, teda je to súhrn znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie sa ako trestný čin. Pod pojmom znaky uvedené v tom zákone sa rozumejú zákonné znaky skutkovej podstaty, ktorými sú štyri skupiny znakov určujúce **subjekt** (páchateľ), **subjektívnu stránku** (zavinenie), **objekt** (chránený záujem) a **objektívnu stránku** (konanie vrátane opomenutia, príčinná súvislosť a následok), pričom len pri existencii všetkých štyroch znakov súčasne, môže byť určité konanie kvalifikované ako trestný čin.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, t. j. orgány činné v trestnom konaní nie sú povinné vykonávať všetky dôkazné prostriedky navrhované osobami na to oprávnenými, **ale dokazovanie zameriavajú a vykonávajú na účely zistenia skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.** Trestný poriadok predpisuje zistiť stav veci minimálne v náležitom rozsahu ohľadom okolností posudzovaného skutku a jeho právnej kvalifikácie, nepredpisuje však žiadnu formálnu schému hodnovernosti takých či onakých dôkazov, nestanovuje žiadne kvantitatívne ani kvalitatívne pravidlá ich hodnotenia, neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie nejakej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd **hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia** založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vzhľadom na výšku hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby ide z formálneho hľadiska o prečin. Prečiny sú kategória trestných činov pri ktorých ide o materiálno – formálne poňatie trestných činov, a preto nevyhnutným elementom pre posúdenie konania ako prečinu je jeho závažnosť. Pri posudzovaní možnej subsumcie protiprávneho konania každého trestne zodpovedného subjektu pod právnu skutkovú podstatu akéhokoľvek prečinu je teda nevyhnutné presné stanovenie stupňa závažnosti takéhoto konania. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona kritériami na určenie závažnosti sú predovšetkým: **spôsob vykonania činu, následok činu, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, miera zavinenia a pohnútky páchatel'a.**

Na zistenie skutočnej miery závažnosti činu páchatel'a je potrebné stanoviť individuálnu mieru závažnosti konkrétneho atribútu a následne celkovej závažnosti skutku súčtom miery závažnosti všetkých atribútov.

Závažnosť každého prečinu tvorí jeho materiálnu stránku, ktorá je jeho obligatónnym znakom umožňujúcim vyvodiť záver, že určité protiprávne konanie je trestným činom. Bez preukázania resp. existencie zákonom prezumovanej minimálnej miery závažnosti prečinu nemôže byť akékoľvek konanie, hoci formálne vykazujúce znaky konkrétneho prečinu považované za trestný čin. Závažnosť činu predstavuje teda materiálny korektív, týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinov, ktorý má v konkrétnych prípadoch odlíšiť napríklad priestupky od prečinov.

V tejto súvislosti je preto potrebné vziať do úvahy viaceré faktory.

Je nesporné, že obvinený počas realizácie jeho predvedenia na Obvodné oddelenie PZ fyzicky napadol príslušníka PZ práp. XXXXX a to tak, že ho viac krát udrel zovretými päťami oboch rúk do oblasti tváre a zároveň mu roztrhol služobnú rovnošatu. Na druhej strane je nesporný tiež fakt, že obvinený bol v danom čase ovplyvnený alkoholom, pričom mieru ovplyvnenia sa vzhľadom na postoj obvineného (odmietnutie vykonania dychovej skúšky) nepodarilo hodnoverne zadokumentovať. Je preto možné odôvodnene pochybovať o skutočnosti, že by obvinený bol schopný reálne plne ovládať svoje konanie a ešte aj pri plnom úmysle použitím násilia pôsobiť na výkon právomoci zasahujúceho policajta alebo aj pre jeho výkon.

Nejde určite o prvý prípad, kedy niekto pod vplyvom alkoholu zaútočil fyzicky na policajta a ani o prvý prípad, s ktorým by sa stretol aj samotný poškodený počas svojej doterajšej praxe. Je preto potrebné dôsledne rozlišovať spôsob prednesu vyhrážok či prevedenie samotného útoku voči policajtovi. Aj z praxe samotného poškodeného musí byť zrejmé, že osoby pod vplyvom alkoholu bývajú často vulgárne, agresívne a „zbavené zábran“.

V tomto smere je preto možné sa stotožniť aj s argumentáciou vyšetrovateľa PZ, ktorú prezentoval v odôvodnení návrhu na postúpenie veci, a to že v danom prípade sa jednalo o situáciu, ktorá býva pri služobných zákrokoch policajtov, voči občanom pod vplyvom alkoholu, vysoko riziková a vyžaduje si zo strany policajta také taktické myslenie, aby čo najlepšie zvládol služobný zákrok voči páchatelovi pod vplyvom alkoholu, ktorý v danom čase neovláda svoje správanie. V zmysle Metodickéj a taktickej príručky vykonávania služobných zákrokov príslušníkmi PZ v policajnej praxi, vydanéj v roku 2009 Prezidiom Policajného zboru, ktorou sú policajti povinní sa riadiť, pri služobnom zákroku proti osobe, ktorá je pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok, musí brať policajt do úvahy, že táto osoba môže byť agresívna, vzhľadom k čomu je potrebné dbať na zvýšenú opatrnosť a pri takomto type zákroku je jednou zo základných zásad zachovať bezpečnú vzdialenosť od osoby pod vplyvom alkoholu. Z výsluchu svedka XXXXX, ako aj poškodeného XXXXX vyplýva, že pred vykonaním zákroku javil obvinený XXXXX znaky opitosti, čo usúdili z jeho narušenej motoriky a z alkoholového zápachu, ktorý sa od obvineného širil. Tiež svedok XXXXX uviedol, že už pri zastavení obvineného, ktorý sa odmietol podrobiť dychovej skúške, sa správal arogantne až agresívne, tiež odmietal s hliadkou komunikovať. Z úradného záznamu ako aj z výsluchov vyplýva, že policajti zjavne nedodržali základný taktický postup, nakoľko na mieste zásahu pri vykonávaní dychovej skúšky a následne hneď po nej mali byť voči osobe použité donucovacie prostriedky, nakoľko sa jednalo o agresívnu osobu. Obvinený mal mať nasadené putá počas celej eskorty tak aby sa predišlo skutočnostiam, ktoré

nasledovali.

Na základe vyššie uvedeného zastávam právny názor, že v predmetnom prípade je závažnosť činu nepatrná a nejde o prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Konanie obvineného XXXXX však môže napĺňať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

Podľa § 49 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V zmysle ustanovenia § 214 ods. 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupku alebo iným správny deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Nakoľko v danom prípade výsledky prípravného konania ukázali, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol Okresný úrad XXXXX, Odbor všeobecnej vnútornej správy, prejednať ako priestupok, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Matej Izakovič
prokurátor